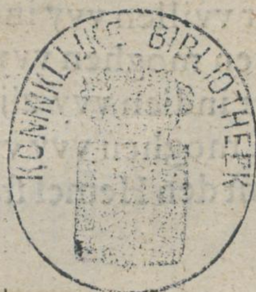
Corte Prophetie / van tgene int Jaer M. D. LXXXVIII. sal toedragen ende gheschieden / groote wichtighe sware / sorgelijcke / schrickelijcke ende onghehoorde wonderen / tot waerschouwinghe ende bekeeringhe van allemenschen. Trouwelijcken gheschreuen.

✝ Door den eruaren Pelgrum Ruth int VVout verborghen.

Met noch een ander Prophetie, die vvelcke gheuonden is ghevveest, tot Maestricht by eenen Godt-vruchtigen Man, ghenaemt VVillem de Vries, nae zijn doot.

Ierem. 4.

Wilt ghy v Israel bekeeren/spreeckt de Heere: Soo bekeert v tot my/ ende soo ghy uwe grouwelen wech doet van mijnen aenghesichte/ soo en sult ghy niet verdreuen werden.

¶ Ghedruckt tot Amstelredam/ by Cornelis Claesz. opt Water int Schrijfboeck/ by de oude Brugge.

TOTTEN LESER.

GOdt vvaerschout ons eer hy straft lang ghenoech te vooren
Op dat vvy boete souden doen en ons bekeeren,
Maer vvy blijuen al hertneckich en doof van ooren
Niemant en vvil hem hier van herten recht verneeren,
Dies sendt ons Godt plaghen op dat vvy souden leeren
Met schade en schande nochtans t'onser baten.
Dus laet ons met ootmoet tot den Heer der Heeren
Gaen, bidden hem van herten, ten cost geen Ducaten
Hy sal de plagen vvenden, en ons niet verlaten
Dus veracht niet t'gunt men v vvt lieft gaet vvaerschouvven
Doet boete en keert tot Godt als zijn ondersaten
Ten sal ons vvaerachtelijck gheensins berouvven
Maer vvillen vvy inde booſheyt voort gaen en verouvven
Soo en moghen vvy de straffe geensins ontloopen
Maer indien vvy zijn gheboden soecken te onderhouvven
Dan moghen vvy vvel alle goet van hem verhoopen,
Want den Hemel staet voor de bekeerde sondaers open.

¶ Wat goets ende quaets in het Iaer van M. D. LXXXVIII. sal gheschieden.

En yegelijck moet bekennen/ dat het natuerlijcke weder/ deur die sterren ende Planeten veroorsaeckt/ dickwils verkeert/ ende alle Elementen trueren/ soo wanneer etlijcke luyden aen Godts bermhertichheyt verzagen/ vertwijfelen ende hem selfs den doot aen doen etc. Ende dat het voorneemste is/ soo moet sich Godt toornich ende jegen die natuer erzegen ende ons straffen met onweder ende allerley jammer etc. Dewyle die Werelt hoe langer hoe verkeerder ende Godlooser wert/ende geen waerschouwē/vermanen/ Predicken/straffen en helpt/ alsoo dat die Heere billijcke oorsaeck heeft om ons te straffen/ want daer en is geen trouwe/ geen liefde/gheen ghelooue meer inden Lande/ Godt lasteren/lieghen moorden/steelen ende Ouerspel/ alle pracht ende hoochmoet heeft d'ouerhandt ghenomen.

Int Iaer 1588. sal de Vruchtbaerheyt goet eñ groot in t'begin des Iaers zijn/aen die Boschachtigen eñ Berchachtigen eynden. Die Rijp eñ coude sullen de Boomen beschadigen/ eñ by den Rijn/ende Artoys in Henegou/ Flaenderen/ende om en tom sal groote dierte/vergietinge des bloets/ veel branden ende andere boose ende nieuwe ongehoorde dingen op staen/die den menschen verdrietē te hooren/honger/crijch ende die grimmicheyt Martis/met zijnder dootlijcke schalckheyt en sal in vijf nauolgende Iaren niet wijcken/ ende dat volck aen den Rijn sal droeflijck gheschat ende verermt werden. Daer sullen oock veel regenen comen (ja grusame wint eñ eertbeuinge aende oorden daer schiprijcke wateren na by leggen)ende sal sich laten aensien/dat wy niet diergelijcke in veelen jaren en hebben wederuaren. Daer sullen veel nieuwe ghesichten verschijnen inde lucht/ ende die lucht sal vergiftet werden met een onheylsaem vergift/ veel dieren sullen werden ghesien om eñ om/ ende veel verschrickinge. Die ionckvrouwen ofte maechden sullen die ionckvrouwelijcke ofte maechdelijcke schaemte verlaten/ ende menigerley dingen aenuangen eñ volbrengen/ opentlijcke dinghen die leyder den menschen niet en zijn te openbaren/ sy en sullen sich van hette der oncuysheyt niet schamen. O leyder Bagijnen ende Nonnen sullen verloopen ende vluchtich zijn.

Daer nae sal comen die tribulatie ende aenuechtinge in Sungaw ende Elsalsz/tegen t'suyden in Sayhoyen/Lombardije/in Delphinat/ in Hispanien/ ende daer om eñ om/ eetbaer spijse sal duyr zijn. Onder gheechte persoonen sal haet/twist ende kijuagie ontspringen. Die vrouwen sullen de Mannen bedrieghen met sichtbaren oogen/ onreynicheyt ende hitlijcke begeerlicheyt sal beuelecken veel Walen ende Lombarden/ soo dat mijn penne verschrickt van sulcx te schrijuen. Veel sullen steruen/schande sal in eere verwandelt werden.

Daer na sal des Hemels influentie vlieden aen der Zee/ nae het noorden in Engelandt/ Noorwegen/ Denemercken. Aldaer sal groote bloetvergietinge

comen

comen onder den edelen ende ghewapenden / meer als opt gheweeſt is / want aldaer ſal die moordelÿcke ſchalckheyt Martis verweckē die Duytſchen eñ die hoogen diemen Schorpioniſten noemt / ſoo dat veele van henluyden ſullen vallen ende aen haer eynde comen / aen dien eynde ſullen die booſen die tyrannÿe connen plegen: lief ghehadt werden / ende een bedroogēder wert door gheſchouen / ende alſo na / ſonder gheloove ſullen die luyden aenvanghen te leuen / ende die Geeſtelicheyt ſal aen allen oorden omgedreuen werden.

Eere ende aendacht ſal vanden luyden wÿcken / ende die menſchen ſullen veel lÿdens ouer comen dat die Medecÿns niet en ſullen connen gheneſen. So die veranderingen der tÿt inden vier qualiteyten (als Ypocras ende Auicenna ſchrÿuen) ghebeuren / ſo comen veel cranckheyden daer aen ſal niemant twÿfelen / want deſe coniunctien / daer de vier tÿden des Jaers in haren qualiteyten menigerley wÿſe veranderen / ſal niet alleen nieuwe menigerley ſeltſame ongehoorde cranckheyden beweghen / maer oock de menſchen iongen eñ ouden: oock die onuernuftighe dieren / door menigerley cranckheyt ende den doot wech nemen. Daerom ſullen wy ſorge dragen dat ons niet onuerſiens die leſte ſmerten en begrÿpe / eñ dat wy niet gants van deſer Werelt wech en werden ghenomen / ende op dat ick het cortelyck beſluyte / ſoo ſullen weynich menſchen ouerblÿuen die niet omgheuen en ſullen werden door Peſtilentie / Coortſe ofte met booſe vergiftighe ſweeren / of met ruydicheyt / Laſerye / ende andere ſware cranckheden des hoofts.

Daer ſullen iammerlÿcke Chrÿch ende Oorlogen onder v luyden opſtaen / want den dach des Heeren ſal comen als een dief inder nacht. Meenigerley teeckenen ſullen gheſien werden inder lucht in corten Jaren die v ſullen vercondighen toeuallende iammeren / t'vier ſal in uwer herten branden / och wat grooter bedroefniſſe ſalder opſtaen / als d'een oorloge ſal weſen ter neder ghelept / ſoo ſtaet ghelÿck een ander wederom op.

Die eerde ſal veruult werden met doode menſchen / met ſwaerden / ende met wapenen / ende die Steden eñ Dorpen ſullen verwoeſt werden / die hooge ſloten ende ghebouwen ſullen werdē verſtoort / die huyſen vernielt eñ verbrant / den eenen vrunt ſal tegens den anderen zÿn / ende de menſchen ſullen nergens ſeker weſen voorden aengheſichte haerder vyanden / Daerom ſullen de menſchen ſuchten eñ ſeggen: Te recht heeft ons die geeſſel Godts door onſe ſchult gheſtraft. Veel booſes eñ booſe tÿt ſullen de menſchen gheuoelen / in Engelandt / Hollandt / Flaenderen / Nederlandt / Gelderlandt / Vranckrÿck / Duytſlandt / huylen ende weenen ſal ghehoort werden / veel eñ groote bloetſtortinge ſal gheſchieden / van vreeſe ſullē die luyden van d'een Stadt in dander loopen.

Dewÿle nae de leere Plathonis / in zÿnen boeck Thimeo ghenaemt / deſe onderſte Werelt geregeert wert na der eewiger wercklicheyt der ouerſte ghelÿckformiger Werelt / ſoo ſal niemant twÿfelen / dan dat deſe menichvuldige coniunctien der planeten beduyden van coude / nu groote heette / daer nae onvruchtbaer drooch / dor weder / dan verſchrickelÿcke regenen eñ wateren / onſtuyre winden / donder / blixem ende ſchadelÿcken hÿſel / die bergen ende dalen beſchadigen ſullen / verſtoringe der hoogen ſloten eñ ghebouwen / ende dat veel ſchepen in de Zee verdrencken ſullen.

Doch ſoo wy recht aenſien die natuer deſer coniunctie eñ die verhoginge der planeten / ſoo ſeggen wy: dat die vochticheyt ſal heerſchen ouer die ander qualiteyten / die dan in velen plaetſen een cleyne Sundvloet vergeleken ſullen werden / ende verdrencken ſullen veel menſchen eñ vee / ende is te beſorgen dat

ſchier

schter alle wassende dingen ghebreck sullen lijden inder wassinge.
Die Turck sal wederom verweckt werden ende op de Christenen trecken ende grouwelijck Tiranniseren ionck eñ out slepen eñ vermoorden/ende noch en wilmen niet eens werden/een yder denckt zijn wanden zijn noch cout/ende moeten eer in Duytslandt selfs onder den anderen crijgen ende sich eener voor den anderen besorgen. Het sullen veel machtige vallen/ Cleyder dan sullen de Kercken lijden ende die Geestelijcken sullen bedroeft zijn aen allen eynden.
So anders der ouden wijsen gheschriften gheloue te geuen is/ so sullen dese coniunctien niet vergaē/ ten sy dā dat de ouerste met de onderste Prelaten der Kercken lijden. Daerom so waeckt ghy Priesters ende Prelaten der Kercken/want die verterende Wolf is voor der deure:
Ende dit onsalich gheluck der Planeten ouer der Kercken/wert niet alleen ghenomen van Mercurio eñ Jupiter / die daer aen wijsen van t'gheloue ende Geestelicheyt/vergift deur die boosen/ maer oock van deser planeten huysen/ die daer gheslagen werden door teghenschijnende strijmen der boser planeten ende sterren/ Doch men sal niet vertwijfelen/als of het Christen geloof gantschelijck soude verstoort werden/want het schipken van sinte Pieter (hoe wel het wel etlijcke maeten in tegenspoet der wateren drijft) en salt doch niet ondergaen ofte verdrencken/ want de handt Godts sal het te hulpe comen/ende stercken zijnen arme/ende af wenden van aensichte zijnder vyanden/ ende di vluchtich maken die hem teghen zijn. Soo verre anders die geene die haer S Peeters schip aennemen/haer leuen beteren / eñ haer tot Godt bekeeren / of anders en sal daer niet af werden.
Dese voorvertelde toecomende dinghen/die in toecomēde Jaren geschieden sullen/die ick wt gheloofweerdige oorsaken aenwijse / waerlijck niet frevelich noch onbesonnen/oock niet met eenen stouten ende opgheblasen moet maer als een trouwe waerschouwinge ende vermaninge daer met ick hoochlijck ende met ernst vermane/ ende waerschouwe alle menschen/ ende sonderlinghe alle Ouerheydē/dat sy hulpe ende raedt soecken/daer met men het toecomende ongheluck beiegenen / ende veel archs verhoeden conden. Derhaluen moghen sich een yder hoeden eñ voorsien soo veel sy moghen/ende wilt alle geesten niet ghelooуen/want gheloof eñ trow is nu ter tyt een seltsame vogel inder werelt/waer nu geen geloof noch trow is/daer can geen goeder raet zijn/ende soo wy geen goeden raet op eerden en connen vinden/so en isser geen andere toevlucht/dan dat wy by God den Alderhoochstē raet hulp soecken.
Derhaluen laet ons alle aenroepen ende aendachtich bidden/de seluen goedighen ende bermhertighen God door onsen Heere Jhesum Christum/dat hy ons door zijn ghenade wil vergheuen onse misdaet / eñ ons bekeeren ten goeden/ende ons brenghen tot den waren ende salichmakende ghelooue / eñ ons in eenen rustigen vrede behouden/ende zijnen toorn van ons ghenaedelijcken afwenden/Amen.

Dese Prophetie is gevonden tot Maestricht/ by eenen Godt-vruchtighen Man/ ghenaempt Willem de Vries/ nae zijn doot/ eñ nu eerst aen den dach ghecomen teghen dit Jaer van wonderen.

DEn 24. April voorleden/ als ick inder nacht omtrent twaelff uren op mijn bedde lach eñ waeckte/ doē quam een schoon iong Man tot my ende sprack my aen: Siet wat gheschieden sal/ ende merckter vlytich op/ ende terstont docht my dat ick op eenen hoogen Berch midden in Duytschlant was/ aldaer sprack de iong Man tot my: Keert u naer het Noordē/ want die Heer sal u wijsen hoe grouwelijck hy de Werelt straffen sal/ ende ick dede also/ daer sach ick een groot volck heren trecken teghen Duytslant/ de selue hadden veel Vanen/ Ruyteren ende Voet-volck/ haer Vendelen waren swert/ ende hadden witte cruycen/ eñ sy quamen aen een groot water/ daer reet een stercken man voor op eē swert peert/ zijn cleet was enckel bloet/ ende hadde eenen grooten Hoorn in zijn handt/ eñ sprack tot zijn volck: ghy sult stil staen/ ende wachten tot dat wy onse medeghesellen roepen/ dat die tot ons comen. Hy blies den Hoorn/ ende men hoorde de selue wyt ende breedt. Doen sprack den ionghe Man tot my: Keert u tegen het Westen/ ende ick dedet/ Daer sach ick een grausaem groot volck comen/ ende toghen tegen Noorden/ ende saghen seer schrickelijcken/ eñ hadden veel Vanen ghelijck de voorgaende/ dan haer Vanen waren wit ende root/ ende hadden een root cruys daer in/ ende haer cleederen waren oock alsoo/ eñ eener reet voor henlieden op een root Peerdt/ De selue sach ghelijck eenen boosen Geest/ Leeuwen en Beeren volchden hem nae/ ende dreuen de seluighe heftich voort aen/ ende die soo hen lasterden/ verschoorden sy van stonden aen/ ende een luyde stemme ginck onder henluyden wt: Haest u seer om vleysch te eetē/ ende ick verschrickte seer/ soo dat ick by nae beswijmt ter neder ghevallen hadde. Doen sterckte my die ionger Man/ ende sprack: Zijt ghetroost ende en versaecht niet/ Want ick wil u noch meer wijsen/ ende hy sprack tot my/ keert eñ wendt u tegen het Oosten/ ende ick dedet. Daer sach ick wederom groot volck treckē tegen het Noordē/ met Ruyteren ende Vanen/ ghelijck de voorgaende. Haer vaendelen waren root met een vuerich Swaert daer in/ haer cleederen waren oock root/ ende met bloet besprēgt/ eñ een geweldich geharnast Man tooch voor haer heenē/ die soo groot was dat ick noyt meer desghelijcken eñ hebbe gesien/ eñ zijn Harnas blinckte wter maten seer/ ende daer stonden veel gulden letteren inne/ ende hy riep zijn volck heftich aen/ Haest seer/ want wy willēse ouervallē/ eñ haren raet verstoren/ doen vraechde ick den ionghen Man: wie die Man was/ daerop hy antwoorde: dat is den verderuer. Doe vraechde ick noch wat dat voor letteren waren die aen hem waren gheschreuen/ Hy antwoorde my: alle plagen ende straffinghen die hy wtrechten sal. Ende sy haesten ende toghen seer snel aen/ Doe sy nu tsamen quamen doen besloten sy eendrachtelijcken eenen raet eñ werden het eens alle landen te straffen ende plaghen/ ende daer waren soo ontallijcke veel menschen dat ick my verwonderde hoe daer soo veel menschen zijn conden: eñ ick sprack tot den Jonghelinck: Wie can dat volck tellē/ of hoe veel Vanen zijn daer? Doen sprack hy: Het volck is een onnoemlijck getal/ maer die Vanen zijn hondert en tsestich duysent eñ vier. Eñ sy rusten haer

ghewel-

gheweldich de wijle sy aenden water waren. Ende doe sy noch tsamen stondē/ doe quam een gruwelijck ende verschrickelijck man tusschen het oosten / ende noorden tot hen/ ende de selue hadde schrickelijc volck by hem/ die deden euen als Beeren/ eñ by de welcke sy quamen die verwurchden sy/ wtgenomen van dese voorgenoemde luyden/ die sonder ghetal waren, Eñ dat volck verdeylde sich eñ lieten den seluen grouwelijcken Man midden door trecken/ eñ hy stelde sich voor aen die spitse/ ende hadde een gulden Kelck inde rechter hant/ die vol bloets was/ in zijn slincker hande een ionck kindeken/ ende hy dranck wt den Kelck/ ende daer na at hy een tijt lanck van het kindeken/ dat dede hy so lange tot dat hy den Kelck wt hadde ghedroncken/ ende het kindeken op hadde ghegeten/ tot aen het Hoofd/ Daer na nam hy den Kelck met het kints hooft/ ende worpet onder het volck/ eñ sy vertraden het seluige met voeten. Van stonden aen liet sich al gemack een bloedich sweert van den Hemel neder / eñ hy treech dat selue inde vuyst ende riep met luyder stemmen: Wee v Duytslandt/ Wee v Brabandt ende Vranckrijck/ Wee v alle Landen/ Wee der eerden / want ghelucksalich is die/ die op v niet en heeft ghebaert / want ick dijn verderuer come ende en vertoeue niet/ Wee dijn ionghe Ghesellen ende ionghe Dochteren/ Wee dijn stoute knapen ende vorsten / want dat Landt sal met mijnder hant veruult werden,

Ende doe hy sulcx wtgesproken hadde/ doe tooch hy voort aen/ ende alle dat volck met hem / ende hy worchde ende ginck grouwelijck om met alle die hy vant / ende dat selfde dreef hy wijt ende breedt / tot dat my dochte dat hy omtrent my was.

Doe viel ick neder/ eñ quam van mijn seluen/ eñ en weet niet hoe langhe ick aen de selue plaetse ghelegen hebbe. Doen quam die ionge Man eñ treech my byder handt/ ende sprack: staet op/ het is alles ouer / eñ ick dedet eñ sach seer wijt om mijn heenen/ eñ ick en sach gheen leuendigen mensche meer/ maer my docht dat alle dat gantsche aertrijck alle bloet was/ van het worgen eñ moorden dat sy hadden ghedaen. Doe seyde ick tot den iongen Man: Isser dan niemandt meer die daer leeft op der aerden? Doe sprack hy: keert v teghen t'suyden/ ende ick dedet. Daer sach ick een cleyn hoopken volcx tegen my trecken in swarte cleederen/ sy droegen oock etlijcke witte vanen / ende een eerbaer fijn man ginck voor hen heenen/ ende hadde een grauwen Baert/ eñ hadde een gulden boeck in zijn slincker handt/ eñ een gulden basuyne inder rechter hant/ eñ hy blies de selue eñ gaf een groot geluyt/ doe quamen wt de dicke bosschen/ ende ouer die hooge bergen noch een weynich volcx die ouer gebleuen waren/ ende sy deden henlieden oock swarte clederen aen/ ende sy setten haer te samen aen een groot water ghelijck als den Rijn / ende my docht het was omtrent Straesburch/ ende die Man die dat boeck hadde / leerde hen wt dat selue die vreese Godts. Ende als hy nu wt gheleert hadde/ setten sy sich op die knien eñ baden Godt aen. Daer nae stont de Man met alle t'volck op eñ sprack: Laet ons van hier trecken ende die aerde beclaghen. O du valsche Werelt nu heft aen te clagen eñ weenen/ de groote smerte naeckt v van dijner grooter sonden wegen/ want de wint heeft dat vier so seer ontsteecken dattet niet gelest en can werden. Menich meynt het en gaet hem niet aen / om dat hy helt aen beyden deelen/ doch so wert hem den rug ghebogen tottet selue spel/ hy ghedenckt niet dat de tijt naeckt/ ende dat vuyr aen hem roert / sy behoeuen wel een Kock die hen haer eeten bereyt.

Een

Een groot volck van Duytsche sal sich versamelen / als het vier aen haer begint te roeren/ende dē roock is onder hen. Geen Grauen noch Heeren vander zee tot aenden Rijn en sullen seecker zijn/ sy sullen gewaer werdē den wint des grooten onweders. O hoe grooten bloetvergieten sullen sy doen onder dien die daer heerschappie soecken ende heerschē willen sonder recht/O Brabant/O Franckrijck/O Duytslant/ schreyt ende huylt ghy Heeren eñ Regenten/eñ doet die cleederen der vreuchden van v/becleet v met asschen/eñ treckt een haren cleet aen/als ouer een ongeboren/eñ spreeckt: Ick heb my eē volck opgheuoedt eñ verhoocht/ maer het heeft my veracht; Het is my ghewordden als een Leeuwe/die niemant naer stellet. O du arme volck/wat isser voor een vreemdt volck onder v opghestaen/ ten is geen regerende volck/maer verderuers / geen beschermers maer verdruckers der Weesen ende Weduwen door gants Duytslant/die Duytschen sullen haer laten duncken ten gaet haer niet aen/also dattet gemeyne volck sal seggen: den eenen aldus/ den anderen also. Want d'ongherechtichept is van hen heenen wech ghenomen. Laet ons oock begrauen alle die soo vanden onsen omghecomen zijn/want haer sielen rusten in vrede. Gheloost sy de Heer onser Godt/ want zijn Oordeel is recht. Doen dese redenen gheeynt waren / voerde my de ionghe Man weder op mijn camer/eñ doen ick by mijn seluen quam/ doen hadde die Clock 4. vren geslagen.

Sibilla.

Wy zijn die/ op welcke ghecomen is het eynde der Werelt/ dat bose is naer by het goede/ verkiest het goede ende verwerpt het quade.

Brigida.

Vertrout op Godt ende doet goet / bidt dat alle dinck ten besten come/ want Godt heeft alleen macht alle toecomende ongheluck ghenadelijck af te wenden.

Ouergheset vyt den Hoochduytschen.

